

A húsvét hajnali istentisztelet felépítése

I. IGEI RÉSZ

OLVASMÁNYOK
GYÜLEKEZETI ÉNEKEK

II. A FÉNY ÜNNEPE

A FÉNY KÖSZÖNTÉSE
A HÚSVÉTI FÉNY TOVÁBBADÁSA

III. AZ ÚJ ÉLET ÜNNEPE

KERESZTELÉS, KERESZTELÉSI MEGEMLÉKEZÉS, KONFIRMÁCIÓ
ÉNEK VAGY KARÉNEK
EVANGÉLIUM
KRISZTUS-DICSŐÍTÉS
HÚSVÉTI PRÉDIKÁCIÓ
IGEHIRDETÉSI ÉNEK

IV. BŰNBÁNATI RÉSZ

GYÓNÁS (BŰNVALLÁS ÉS FELOLDOZÁS)

V. ÚRVACSORAI RÉSZ

NAGY HÁLAADÓ IMÁDSÁG (PRAEFATIO)
SZENT, SZENT, SZENT! (SANCTUS)
A SZENTLÉLEK HÍVÁSA (EPIKLÉZIS)
SZERZÉSI IGÉK
MIATYÁNK
AZ ÚR BÉKESSÉGE (PAX)
ISTEN BÁRÁNYA (AGNUS DEI)
KRISZTUS TESTÉNEK ÉS VÉRÉNEK VÉTELE (COMMUNIO)
IMÁDSÁG (POSTCOMMUNIO)

VI. KÜLDÉS, ÁLDÁS

ÁLDÁS
ZÁRÓÉNEK
SZERETETVENDÉGSÉG (AGAPÉ)

26. A húsvét hajnali istentisztelet rendje

Liturgikus szín: fehér

Az istentisztelet időpontját úgy kell kiválasztani, hogy az alkalom teljes sötétségben kezdődjön, és napfelkelte után érjen véget. (Általában hajnali öt órakor szokták tartani, de ez természetesen attól is függ, hogy az adott évben mikorra esik húsvét ünnepe.)

A templomban teljes sötétségben gyülekeznek az emberek, a lelkész a papi padban várja az istentisztelet kezdetét. A templomkapuban a szolgálattevők istentiszteleti rendet és gyertyát adnak minden érkező kezébe.

I. IGEI RÉSZ

OLVASMÁNYOK

A sötétségből a világosság felé

Az olvasmányokat a templom négy pontján négy gyülekezeti tag olvassa fel a sötétben – megfelelő technikai eszközök (helyi fényforrás) segítségével. Az olvasmányok között szünetet kell tartani, ez után következik az énekelt felelet: „Teremtő mennyei Atyaisten...” Ha indokoltnak látszik, az olvasmányok rövidíthetők.

I. 1Móz 1,1–31

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.

A föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött. Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. Látta Isten, hogy a világosság jó, elválasztotta tehát Isten a világosságot a sötétségtől. És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának nevezte. Így lett este, és lett reggel: első nap.

Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket. Megalkotta tehát Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. És úgy történt. Azután elnevezte Isten a boltozatot égnek. Így lett este, és lett reggel: második nap.

Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá válják a száraz. És úgy történt. Azután elnevezte Isten a szárazat földnek, az összegyűlt vizeket pedig tengernek nevezte. És látta Isten, hogy ez jó. Azután ezt mondta Isten: Növesszen a föld növényeket: fűvet, amely magva-

kat hoz, gyümölcsfát, amely fajtájának megfelelő gyümölcsöt terem, amelyben magva lesz a földön. És úgy történt. Hajtott tehát a föld növényeket: fűvet, amely fajtájának megfelelő magvakat hoz, és gyümölcsstermő fát, amelynek ugyancsak fajtájának megfelelő magva van. És látta Isten, hogy ez jó. Így lett este, és lett reggel: harmadik nap.

Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőknél. Legyenek ezek világító testek az égbolton, hogy világítsanak a földre. És úgy történt. Megalkotta Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjszaka; meg a csillagokat. Az égboltra helyezte őket Isten, hogy világítsanak a földre, és uralkodjanak nappal meg éjszaka, és elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy ez jó. Így lett este, és lett reggel: negyedik nap.

Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt! És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgő különféle fajta úszó élőlényeket és a különféle fajta madarakat. És látta Isten, hogy ez jó. Azután megáldotta őket Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek meg a tenger vizét; a madár is sokasodjék a földön! Így lett este, és lett reggel: ötödik nap.

Azután ezt mondta Isten: Hozzon létre a föld különféle fajta élőlényeket: különféle fajta barmokat, csúszómászókat és egyéb földi állatokat! És úgy történt. Megalkotta Isten a különféle fajta földi állatokat, a különféle fajta barmokat meg a föld mindenféle csúszómászóját. És látta Isten, hogy ez jó. Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon, az egész földön és mindenben, ami a földön csúszik-mászik!

Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen! Azután ezt mondta Isten: Nektek adok az egész föld színén minden maghozó növényt és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledetek. Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászónak pedig, amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt. És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. Így lett este, és lett reggel: hatodik nap.

Az egyes olvasmányok között (kórus vagy gyülekezet):

Te - rem - tő meny - nye - i A - tya Is - ten, Ir - gal - mazz mi - ne - künk!

Meg - vál - tó Fi - ú Úr - is - ten, Ir - gal - mazz mi - ne - künk!

Vi - gasz - ta - ló Szent - lé - lek Is - ten, Ir - gal - mazz mi - ne - künk!

II. 1Móz 3,1-19

A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az Úristen alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehetek?

Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fájának gyümölcséből ehetünk, csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén van, mondta Isten: Nem ehetek abból, ne is érintsétek, mert meghaltok. De a kígyó ezt mondta az asszonynak: Dehogyan haltok meg! Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz. Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett. Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy mezítelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak. Amikor azonban meghallották az Úristen hangját, amint szellős alkonyatkor járt-kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az Úristen előtt a kert fái között.

De az Úristen kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy? Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert mezítelen vagyok. Ezért rejtőztem el. Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy mezítelen vagy? Talán arról a fáról ettél, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél? Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, és így ettem: Akkor az Úristen ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, azért ettem. Akkor ezt mondta az Úristen a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden állat és minden mezei vad közt: hasadon jársz, és port egyél egész életedben! Ellenségeskedést támasztok közted és az

asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod.

Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülsz gyermeket, mégis vágyakozol férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad. Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! Tövist és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed.

Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz tért a porba!

Kórus vagy gyülekezet: Teremtő, mennyei Atya Isten...

III. Ez 37,1–14

Az Úr megragadott engem; elvitt engem az Úr lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak.

Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod! Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az Úr igéjét! Így szól az én Uram, az Úr ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni. Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután lelket adok belétek, hogy életre keljete. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint profétálni kezdtem, hirtelen dörgő hang támadt, a csontok pedig egymáshoz illeszkedtek. Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük.

Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a léleknek, profétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az Úr: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltebe, hogy életre keljenek! Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt.

Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Elszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. Azért profétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Én

felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem!

Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekben. Akkor megtudjátok, hogy én, az Úr, meg is teszem, amit megmondtam – így szól az Úr.

Kórus vagy gyülekezet: Teremtő, mennyei Atya Isten...

IV. Jón 2,3–10

Ezt mondta Jónás: Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, és ő meghallgatott engem. A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallottad hangomat. Mélységbe dobtál, a tenger közepébe, és áradat vett körül. Minden habod és hullámod átcsapott fölöttem. Azt gondoltam, hogy eltaszítottál engem magad elől. Bárcsak újra megláthatnám szent templomodat!

Már-már életemet fenyegette a víz, mélység és örvény vett körül, hínár fonódott a fejemre.

Lesüllyedtem a hegyek alapjáiig, örökre bezárult mögöttem a föld, de te kiemelted életemet a sírból, ó, Uram, Istenem! Amikor elcsüggedt a lelkem, az Úrra gondoltam, és imádságom eljutott hozzád, szent templomodba. Akik hitvány bálványokhoz ragaszkodnak, azok elhagyják jótevőjüket. De én hálaéneket zengve áldozok neked, és amit megfogadtam, teljesítem. Az Úrtól jön a szabaddulás!

Kórus vagy gyülekezet: Teremtő, mennyei Atya Isten...

II. A FÉNY ÜNNEPE

A FÉNY KÖSZÖNTÉSE

A templomkapuban meggyújtják a húsvéti gyertyát. A gyertyavivő elől megy, mögötte pedig a gyülekezet énekkara vagy más csoportja az „Üdvöz légy, fényes nap” kezdetű éneket vagy a húsvéti dicséret (Exsultet) valamilyen formáját énekelve lassan (méltóságteljesen) bevonul az oltárhoz. Az oltárnál a lelkész fogadja a menetet. Átv teszi a húsvéti gyertyát, és ezt kiáltja: „Krisztus a mi világosságunk!” („Lumen Christi!”) Ezután az oltárra helyezi a gyertyát.

A húsvéti gyertya egy nagyméretű, speciálisan erre a célra öntött gyertya legyen (saját gyertyatartó állvánnyal), amelynek az oltártérben külön helye van. A gyertya oldalán tüntessük fel az adott évszámot és a Krisztus sebeit jelképező öt szöveget.

Üdvöz légy, fényes nap, tisztelgetre méltó,
 melyen az Úr Krisztus legyőzi a poklot,
 S ki a fán függött, győztesen országol,
 Most minden teremtmény óeletté hódol.

2. Az újjászülető természet hirdeti: Krisztussal visszatér mindenbe az élet, A győzedelmes Krisztust, az Alkotót Zöld erdők, ligetek s virágok ünneplik. Üdvöz légy, fényes nap...
3. Alvilág leláncolt foglyait feloldja, S mind, ami lent hevert, a magasba hívja, Számptalan népek tömlöce megnyílik, S az égbe fölmenőt szabadok követik. Üdvöz légy, fényes nap...

Amikor a menet az oltárhoz ér, a lelkész elmondja a „fényköszöntést” saját szavaival vagy a következő mondatokkal:

[Lelkész: Sötét van. Sötét éjszaka, sötét gondolatok, sötét alakok, sötét tettek, sötét jövő, sötét halál. Csupán néhány apró fénysugár van, amely hangulatosabbá teszi az életet; néhány kis fényforrás, amely barátságosabbá teszi a zord világot. Néhány sejtelmes jelzőfény, hogy teljesen el ne tévedjünk.

Több fényt! – kiáltott segítségért a sötét alagút elejére ért költő. De nem lelt több fényre. Ráborult a halál sötétségére. Pedig érdemes kiáltani – de nem mindig, kihez. Jött valaki, akinek születésekor fényesség támadt a sötét mezőn. Valaki, akinek bölcsőjére különleges csillag sugara hullt. Egy ember, aki elmondhatta: én vagyok a világ világossága. S egy ember, akinek távozásakor, halálakor valóban sötét lett – teljes napfogyatkozás.

Krisztus előlépett a sírból. Felkelt a nap, felragyogott a világ világossága. Az ő fényéből részesülhetünk ma mi is. A húsvéti gyertya, az élő és meleg fény jel-

képe megérkezett. Ebből a fényből, ebből a lángból gyűjtsuk meg most gyertyánkat, s váljunk a Fény hordozóivá, hogy terjedjen a fény: az igazi Világosság sötét világunkban!]

A HÚSVÉTI FÉNY TOVÁBBADÁSA

A lelkész a fény továbbadására biztatja a gyülekezetet. Először meggyújtja a húsvéti gyertyáról az oltáron álló gyertyákat, majd a gyülekezeti tagok sorra előrejönnek, és a húsvéti gyertyáról meggyújtják a saját gyertyájukat, s így kivilágosodik a templom. A szertartás alatt lehetőleg ne kapcsoljunk be mesterséges fényforrásokat! Az idős, nehezen mozgó testvérekhez oda lehet vinni a fényt – a közös gyertyáról való meggyújtásnak azonban fontos jelkép értéke van. [Amennyiben van olyan zeneileg képzett szolgálattevő, aki jól énekel, itt elénekelheti az ősi húsvéti dicséretet, az Exsultetet.]

III. AZ ÚJ ÉLET ÜNNEPE

KERESZTELÉS, KERESZTELÉSI MEGEMLÉKEZÉS, KONFIRMÁCIÓ

A keresztelendő felnőtt az oltár elé áll, a gyermekkeresztelesnél a szülők és a keresztszülők úgyszintén odamennek.

(EÉ 299,1)

Jöjj, térj be, ka-pum tár - va! Légy drá-ga ven-dé - gem,
Ki új - já-szül-tél en - gem Már ke-reszt-sé-gem-ben!

Jöjj, ál-dott Szentlé - lek, Jöjj, A - tya, Fi - ú Lel - ke!

Hogy szün-te - le - nül zeng - je E - ró-det új é - nek!

Felnőtt-keresztelés (lásd 28. fejezet) Epistola: Róm 6,1–11	Gyermek-keresztelés (lásd 25. fejezet) Epistola: Róm 6,1–11	Konfirmáció (lásd 30. fejezet) Epistola: Róm 6,1–11	Keresztelési emlékűnnep (lásd 27. fejezet) Epistola: Róm 6,1–11
Rövid igehirdetés	Rövid igehirdetés	Rövid igehirdetés	Rövid igehirdetés
Szerzési igék	Szerzési igék		
Imádság	Imádság		Imádság
Hitvallás	Hitvallás	Hitvallástétel	Hitvallás
	Kérdések	Konfirmáció	
Keresztelés	Keresztelés	Úrvacsorához	
Felvétel	Az édesanya megáldása	bocsátás	
Befejezés	Befejezés	Befejezés	Befejező imádság

ÉNEK VAGY KARÉNEK

A gyülekezet vagy a kórus az előző részhez illő éneket énekel, lehetőleg olyat, amelynek húsvéti vonatkozása is van (pl. EÉ 225 vagy GyLK 798).

EVANGÉLIUM

A lelkész felolvassa a húsvéti evangéliumot (Mt 28,1–10 vagy Jn 20,1–23). Az evangéliumolvasáshoz kapcsolódva, a Krisztus-dicsőítés előtt elhangozhat az ősi húsvéti szekvencia is: *A húsvéti Bárányt minden hívek dicsérve áldják!* (GyLK 786).

KRISZTUS-DICSŐÍTÉS

(EÉ 213,1)

Krisz - tus fel - tá - madt, El-múlt kín, gya - lá - zat.
Ha föl nem tá - mad, Nincsen bűn - bo - csá - nat.

Ör - ven - dezzünk, vi - gadjunk, Krisztus lett a vi - ga - szunk,
Ám - de ő fel - tá - ma - dott, Áld - ja Krisztust aj - ka - tok,

Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja,

Hal - le - lu - ja! Ör - ven - dezzünk, vi - gadjunk,

Krisztus lett a vi - ga - szunk, Hal - le - lu - ja!

HÚSVÉTI PRÉDIKÁCIÓ

A lelkész az eddig elhangzott igék vagy az azokból kiemelt egy mondat alapján hirdeti húsvét örömhírét.

IGEHIRDETÉSI ÉNEK

(EÉ 223,1)

Jé - zus él, én is ve - le! Hol van, ha - lál,
Jé - zus él, sír éj - je - le Csak új reg - ge -

nagy ha - tal - mad?
lig ta - kar - hat. Ott le - szek, hol

U - ram van: Ez az én bi - zo - dal - mam.

GYÓNÁS (BŰNVALLÁS ÉS FELOLDOZÁS)

[*Lelkész:* Testvéreim az Úrban! Vizsgáljuk meg magunkat Isten színe előtt. Hallgassuk meg a tízparancsolatot!

Ha vannak gyónási lekciónk, a gyülekezet feláll – a lelkész ezt kézmozdulatával jelezheti.

Ezt mondja az Úr:

Én vagyok az Úr, a te Istened. Ne legyen más istened! Ne vedd hiába Istened nevét! Szenteld meg az ünnepnapot! Tiszteld atyádat és anyádat! Ne ölj! Ne paráználkodjál! Ne lopj! Ne tégy felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot! Ne kívánd felebarátod házáat! Ne kívánd felebarátod házastársát vagy bármiféle tulajdonát!

Mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, aki megbünteti az atyák bűnét a fiakon harmad- és negyedízig azokon, akik engem gyűlölnék; de kegyelmet gyakorlok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják az én parancsolataimat.

Krisztus Urunk ezt mondja a parancsolatokról:

Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből! Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlít ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat! Nincs más parancsolat, amely nagyobb ezeknél.

Az Úr Jézus Krisztus apostola ezt tanítja:

Ha azt mondjuk: nincsen bűn mibennünk, magunkat csapjuk be, és igazság nincsen bennünk. Ha megvalljuk bűneinket, hűséges és igaz az Isten, megbocsátja bűneinket, és megtisztít minden gonoszástól.]

Lelkész: Testvéreim! Isten színe előtt gondoljunk méltatlanságunkra, és valljuk meg bűneinket!

Ha nincs gyónási lekciónk, a gyülekezet itt áll fel – ezt a lelkész kézmozdulatával jelezheti. Itt rövid csendet is tarthatunk. Ezután a gyónó imádságot a gyülekezet a lelkéssel együtt mondja.

Gyülekezet: Vallom előtted, szent és igaz Isten, hogy vétkeztem ellened és embertársaim ellen gondolattal, szóval és cselekedettel. Sok jót elmulasztottam, sok rosszat elkövettem. Nem vagyok méltó kegyelmedre, méltó vagyok ítéletedre. Hozzád

*fordulok mégis: nincs más reménységem. Szent Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért
kérek: légy hozzám irgalmas, és bocsásd meg bűnömet! Ámen.*

Lelkész: Bízatom, testvéreim! Isten megkönyörült rajtunk Jézus Krisztus által, aki legyőzte a bűn és a halál hatalmát, hogy nekünk is új életet adjon.

A lelkész áldásra emeli kezét.

Én pedig feltámadott Urunk megbízásából feloldozlak benneteket a bűn minden kötelékéből az Atya, + a Fiú és a Szentlélek nevében! Járjatok új életben a Szentlélek erejével!

Gyülekezet: Ámen.

A gyülekezet helyet foglal – ezt a lelkész kézmozdulatával jelezheti.

V. ÚRVACSORAI RÉSZ

NAGY HÁLAADÓ IMÁDSÁG (PRAEFATIO)

Lelkész: Emeljük fel szívünket az Úrhoz, és magasztaljuk szent nevét!
Méltó és igaz, illő és üdvösséges, hogy mindenkor és mindenhol hálát adjunk
neked, mindenható Istenünk és Atyánk, a Jézus Krisztus által,
*aki – miután halálával legyőzte a halált – harmadnapra föltámadt a sírból, és
kinyilatkoztatta az örök életet.*

Ezért az angyalokkal, az üdvözültek mennyei seregével és a földön küzdő egész
egyházaddal együtt áldunk és magasztalunk téged, és ujjongó énekkel hirdetjük
szent neved dicsőségét.

A gyülekezet feláll.

SZENT, SZENT, SZENT! (SANCTUS)

Lelkész (és gyülekezet):

be-töl-ti a mennyet és a föl-det! Ho - zsán-na a magasság-ban!

Áldott, a - ki jön az Úr nevében! Ho - zsán-na a ma-gas-ság-ban!

Vagy:

A gyülekezet az énekverses rend úrvacsorai részének Sanctus-énekét énekli.

A SZENTLÉLEK HÍVÁSA (EPIKLÉZIS)

Lelkés: Szent vagy, Urunk, és nagy a te irgalmad, elítéled a bűnt, de megmented a bűnösöket szeretett Fiad élete árán. Ezért a nagy irgalmadért áldunk, és kérünk: küldd el Szentlelkedet, hogy Krisztus teste legyen kenyérünké ebben a kenyérben, és vére legyen italunkká ebben a borban. Minket is szentelj meg, hogy ajándékod testvéri közösségben üdvösségünket munkálja!

SZERZÉSI IGÉK

Lelkés: A mi Urunk, Jézus Krisztus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, kezébe vette a kenyeret, hálát adott, megtörte, tanítványainak adta, és ezt mondta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem, + amely tiértetek adatik. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!

Hasonlóképpen, miután vacsorált, kezébe vette a kelyhet is, hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: Igyatok ebből mindnyájan, ez a kehely az új szövetség az én véremben, + amely tiértetek és sokakért kiontatik bűnök bocsánatára. Ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre!

[A lelkész (amennyiben az oltár előtt áll) a gyülekezet felé fordulva, kezében a kehellyel és a cibóriummal így folytatja:]

[Lelkés: Íme, megváltásunk szent titka!

Gyülekezet: Halálodat hirdetjük, Urunk, amíg el nem jössz!]

MIATYÁNK

A gyülekezet a lelkész vezetésével együtt mondja.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy! Szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

AZ ÚR BÉKESSÉGE (PAX)

Lelkész: Az Úr békessége legyen mindenkor veletek!

[*Gyülekezet: És a te lelkeddel!*

Lelkész: Köszöntsük egymást a békesség jelével.

Gyülekezet: Legyen békesség köztünk mindenkor!]

[A Paxot a gyülekezet tagjai egymás felé fordulva mondják („Békesség néked!”), és kézfogással adják tovább.]

Ezután a gyülekezet helyet foglal.

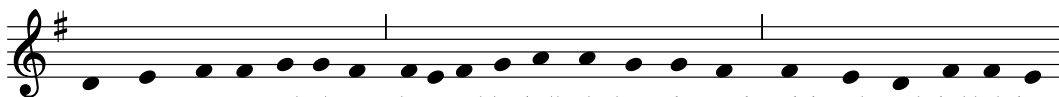
ISTEN BÁRÁNYA (AGNUS DEI)

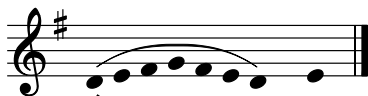
Lelkész (és gyülekezet):

Krisztus, Isten Báránya, ki a világ bűnét hordozod, irgalmazz nekünk!
Krisztus, Isten Báránya, ki a világ bűnét hordozod, irgalmazz nekünk!

Krisztus, Isten Báránya, ki a világ bűnét hordozod, add nekünk békédet!

Á - - - men.

Vagy:

A gyülekezet az énekverses rend úrvacsorai részének Agnus Dei-énekét énekli.

KRISZTUS TESTÉNEK ÉS VÉRÉNEK VÉTELE (COMMUNIO)

Kitárt, hívogató karral:

Lelkész: Íme, minden kész! Jöjjetek az Úr megterített asztalához!
[Ízleljétek és lássátok, hogy jó az Úr!]

Sumptio esetén először a lelkész vesz úrvacsorát, majd indul, és adja az ostyát.

Az ostyánál: Ez Krisztus teste.

A kehelynél: Ez Krisztus vére.

Az egyes „köröknél” a köszöntés: Békesség néktek!

A „kör” befejezésénél: Jézus Krisztus teste és vére tartson meg titeket az igaz hitben, a szeretetben az örök élet reménységére.

Az úrvacsoraosztás alatt a gyülekezet hálaadó éneket énekel.

IMÁDSÁG (POSTCOMMUNIO)

Az úrvacsorai eszközök méltó elrendezése után a lelkész a gyülekezet felé fordul:

Lelkész: Áldjátok az Urat, mert jó!

[Gyülekezet:] **És örök az ő irgalma!**

Ha hagyományos oltár van, akkor a lelkész az oltár felé fordulva folytatja:

Lelkész: Áldunk téged, mindenható Istenünk, hogy örömet és békességet ajándékoztál igédben és Krisztus Urunk testének és vérenek közösségében. Kérünk, őrizd meg bennünk ennek a közösségnek minden áldását, hogy erős hittel ragaszkodjunk hozzád, és őszintén szeressük embertársainkat, az Úr Jézus Krisztus által.

Gyülekezet: **Ámen.**

KÜLDÉS, ÁLDÁS

A lelkész a gyülekezet felé fordul.

Lelkész: Testvéreim! Menjetek, és hirdessétek az Úr halálát és feltámadását. Tanúskodjatok szeretetéről. Megízleltétek a bűnbocsánat örömét, építsétek hát a testvéri közösséget az emberek között megbocsátással és áldozatos szeretettel.

A lelkész az ároni áldást énekli (ha ez nem lehetséges, mondja).

Lelkész:

Az Úr áldjon meg, és őrizzen meg téged! Az Úr világosítsa
meg az ő arcát terajtad, és könnyö-rül-jön raj-tad! Az Úr fordítsa
az ő ar-cát te-fe-léd, és adjon neked + bé-kes-sé-get! *Á - men.*

Gyülekezet:

ZÁRÓÉNEK

A gyülekezet a húsvéti útra indító éneket énekli (pl. EÉ 217,1–5 vagy GyLK 786).

SZERETETVENDÉGSÉG (AGAPÉ)

Az alkalom a gyülekezeti teremben szeretetvendégséggel zárul, testvéri együttiségben átélve a húsvét örömét.